

Diebliffet kan se, ikke kunne gaa til nogen anden Begunstigelse end den, der er nævnt i Forslaget; den kan jeg gaa ind paa, ikke fordi jeg anser den for en Retfærdighedshandling, men kun fordi jeg anser den for billig, da man gaar ud fra, hvad jeg dog ikke tror, at Fabrikerne have betalt for meget i de forløbne Aar. Kommer der imidlertid mere ind her i denne Lov eller paa et andet Sted, vil jeg, efter det Standpunkt, hvorpaa jeg nu staar, ikke kunne stemme derfor.

G. Koch: Begge de ærede Medlemmer, der have havt Ordet efter mig, have egentlig argumenteret mod Sukkerindustrien fra den Betragtning, at det var uvilksomt, hvorvidt denne Industri overhovedet var til nogen Nytte og Gavn for Landet. Jeg kan gjerne for den Sags Skyld stille mig paa de Herrer's Standpunkt, thi jeg kommer derved ikke paa nogen Maade i Strid med det Ønske, jeg nys udtalte. Det er nemlig en større Vished, jeg i flere Retninger ønsker, en større paa Kjendsgjerninger grundet Erfaring, som jeg tror, der er Anledning til her i Landet at inhente, førend man affiger Dødsdommen over de to Fabriker, som ere komne istand. Dødsdommen er imidlertid alt konciperet for disse to Fabriker's Bedkommende, og det afhænger af den lovgivende Myndighed, maaske endog i indværende Samling, og Regjeringen, om den skal blive underskreven og erklæret. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (N. Jensen) har derhos argumenteret — saa forekommer det mig — paa en noget forunderlig Maade fra den Erfaring, man i fremmede Lande havde gjort i Henseende til Klimaets Indflydelse paa Sukkerkulturen, til, hvorledes den vil trives her i Landet; men det er jo dog umuligt at gjøre Erfaringer fra andre Lande med Hensyn til vort Klimas Indflydelse paa Sukkerkulturen. Det er denne Erfaring, vi skulde hente i vort eget Land, og det nytter lidet, at det ærede Medlem fortæller en Del om Varmegraden og Fugtighedsforholdene f. Ex. i Lybfland og sammenligner dem med vore, thi dermed er slet ikke bevist, at det Klima, vi nu engang have, ikke egner sig, naar Alt kommer til Alt, fuldkommen ligesaa godt for Sukkerkulturen som Lybflands. Jeg tror forøvrigt ogsaa, han gjorde det paa en høist tvivlende Maade, idet han sagde, at han vidste ikke, hvorledes Forholdene vare hinsides Sundet; men det forekommer mig, at han benyttede det, han dog ikke ret vidste, til Argument imod Sagen, idet han sagde, at derovre i Sverige,

antog han ikke, at det gik saa heldig med Sukkerkulturen, som ønskeligt var. Hvis dette er Tilfældet, hvad jeg ikke tør bestride overfor det ærede Medlem, da jeg ikke kjender det, vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at alene den Omstændighed, at Sverrige ligger en Del østligere end vort Land udover maaske en ikke saa ganske ringe Indflydelse paa de klimatiske Forhold. Men, som sagt, jeg argumenterer slet ikke fra Klimaet i andre Lande til, hvorledes Kulturen vil lykkes i vort Land; jeg mener, at vi i denne Henseende skulde gjøre Erfaringerne herhjemme, og naar man har sagt, at Sukkerroerne ikke skulde kunne faae den fuldstændige Udvikling her i vort Klima, vil jeg dog gjøre opmærksom paa, hvad der er blevet sagt mig fra kyndig Side, at det paa ingen Maade er Opgaven at udvikle store Sukkerroer, men at den mindre Sukkerroer netop er den, der giver det største Quantum Sukker, og at det, at Sukkerroen ikke udvikler sig til et stort Volumen, altsaa ikke er noget Bevis for, at Sukkerkulturen ikke kan trives her i Landet, idet man, naar man producerer smaa Sukkerroer, netop vil opnaa det Resultat, der for selve Sukkerindustriens Bedkommende vilde være det ønskeligste, nemlig at faae en større Procentdel af Sukkerstof. At denne Industri ikke er opkommen i England er sikkert, men det har vistnok ikke blot sin Grund i de høist forskellige sociale Tilstande, som findes der, og navnlig i den kostbare Arbeidskraft, man har i England, men det er tillige utvilsomt, at Englands Klima i een Retning er forskjelligt fra vort, idet Varmegraden er langt lavere end her i Landet. Mig kan det forøvrigt være ligegyldigt, om det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) vil betragte det foreliggende Lovforslag som en Retfærdigheds- eller som en Billighedshandling, naar han, som det forekommer mig, han lovede, vil stemme for det. Jeg er dog tilbøjelig til at fastholde Rigtigheden af den Ytring, jeg tillod mig at fremsjøre, da jeg første Gang havde Ordet, thi Loven af 1873 hviler utvilsomt paa den Forudsætning, at Befolkningen, efter de foreliggende Oplysninger, blev sat lige for det indførte og det i Landet producerede Sukker, og det nu foreliggende Lovforslag hviler paa den Argumentation, at man ved den Beregning, man dengang havde gjort ikke havde regnet fuldstændig rigtig, men at Erfaringen og en nøagtigere Bepælse senere havde vist, at man havde gjort Uret, og at man altsaa ikke havde naaet det Maal, man sigtede til i 1873. Jeg antager, at man, dengang man gav Loven af